

Er is geen veroordeling voor hen die in Christus zijn

Het 'evangelie' is in strijd met de 'wet', net zoals respectievelijk 'nieuwheid van geest' de 'ouderdom van de letter' of 'prediking van het geloof' bestrijdt tegen de 'werken van de wet' of 'geest'. in tegenstelling tot het 'vlees'.

Er is geen veroordeling voor hen die in Christus zijn

“Daarom is er nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.” (Romeinen 8: 1).

Inleiding

Voordat u verder gaat met de analyse van hoofdstuk 8, van de brief aan de Romeinen, vergelijkt u deze twee verzen:

“Maar nu zijn we vrij van de wet, want we sterven aan wat we vasthielden, om te dienen in nieuwheid van geest, niet in ouderdom van de letter” (Romeinen 7: 6);

“Ik dank God door Jezus Christus, onze Heer. Daarom dien ik zelf, door te begrijpen, de wet van God, maar met het vlees de wet van zonde ‘ (Romeinen 7:25).

Wat is de reden voor de apostel Paulus om God te danken door Christus Jezus? Hij was vrij van de wet (nu zijn we vrij van

de wet) sinds hij stierf voor wat werd ingehouden: de wet.

Wat is het doel van de apostel Paulus om te zijn gestorven voor dat wat werd onthouden? Het antwoord is duidelijk: om God te dienen in nieuwheid van geest (evangelie), wat onmogelijk was door de ouderdom van de letter (wet).

De apostel Paulus verklaarde categorisch dat christenen nu vrij waren van de wet, omdat ze ervoor waren gestorven, en concludeert dat de vrijheid die werd verkregen als gevolg van de dood tot wet slechts één doel heeft: God dienen in een nieuwe geest, omdat dat het door de wet van Mozes onmogelijk was om God te dienen (Romeinen 8.7).

De twee verzen presenteren contrapunten: 'nieuwheid van geest' verzet zich tegen 'ouderdom van de letter', evenals 'begrip' verzet zich tegen 'vlees'. De tegenstelling 'evangelie' versus 'wet' is duidelijk; maar de tegenstelling 'begrip' versus 'vlees' is heel subtiel, wat leidt tot een verkeerde interpretatie van het Pauline-voorstel.

De Griekse term vertaald 'begrip' is νοῦς ^[1] (nous), waarschijnlijk afgeleid van de wortel van het werkwoord γινωσκω (ginosko). Bij het vaststellen van het contrapunt 'begrip' versus 'vlees', zijn we genoodzaakt na te denken over wat later door de apostel Paulus werd gezegd, dat de Joden God dienden zonder begrip (Romeinen 10.2), omdat de wet, de psalmen en de profeten waren nadrukkelijk:

“Want zij hebben gebrek aan raad en er is geen begrip in hen” (Deuteronomium 32:28);

“Daarom zal mijn volk gevangen worden genomen wegens gebrek aan begrip; en hun edelen zullen hongeren, en hun menigte zal dorstig zijn ‘ (Jesaja 5:13);

“God keek neer uit de hemel op de mensenkinderen Om te zien of er iemand was die begrip had en God zocht. Ze zijn allemaal weggedraaid en zijn samen smerig geworden. Niemand

doet goed, nee, zelfs niet één. Weten degenen die ongerechtigheid werken niet, die mijn volk eten alsof zij brood eten. Ze riepen God niet aan” (Psalm 53: 2-4);

“De vreze des HEEREN is het begin van wijsheid; goed begrip hebben allen die zijn geboden doen; zijn lof blijft eeuwig ‘ (Psalm 111: 10).

De apostel Paulus dankt God in vers 25 omdat hij stierf voor de wet en nu vrij was. Wat betekent het Om Te dienen in ‘nieuwheid van geest’?

Vrijheid Om de wil (wet ^[2]) van God met begrip Te dienen, omdat met het vlees alleen de wet van de zonde Kan worden gediend.

“Want dit is het verbond dat ik Na die dagen met het Hui van Israël zal sluiten, zegt de Heer; Ik zal mijn wetten in zijn begrip leggen en ik zal ze in zijn hart schrijven; En ik zal hun God zijn, en zij zullen mijn volk zijn ‘ (Hebreeën 8:10).

In beide verzen gebruikt de apostel Paulus het werkwoord “dienen” en onderdrukt hetzelfde werkwoord in het laatste deel van het vers:

“... opdat wij in nieuwheid van geest mogen dienen en niet (dienen) in de ouderdom van de letter” (Romeinen 7: 6);

“... met begrip dien ik de wet van God, maar met het vlees (ik dien) de wet van de zonde” (Romeinen 7:25).

Door middel van deze analyse is het gemakkelijk om te diagnosticeren dat, door verkeerd lezen, dat wil zeggen, zonder rekening te houden met mogelijk gebruik van bepaalde literaire bronnen, zoals stijlfiguren, er veel misverstanden ontstaan.

Een duidelijk voorbeeld van schrijfrelevante bronnen is te vinden in de verzen die we zojuist hebben vergeleken, waar we

een van de taalfiguren (Brazilië) of stijlfiguren / retorische figuren (Portugal) hebben.

“Figuur van taal zijn literaire strategieën die de schrijver in de tekst kan toepassen om een □□bepaald effect op de interpretatie te bereiken. Het zijn Meer gelokaliseerde uitdrukingsvormen in vergelijking met taalfuncties, die globale kenmerken van de tekst zijn. Ze kunnen betrekking hebben op semantische, fonologische of syntactische aspecten van de getroffen woorden. “ Wikipedia.

Welke hulpbron gebruikte de apostel Paulus in de bovenstaande verzen? Het gebruikt een stijlfiguur genaamd een ellips, die is:

“Ellips is een onderdrukking van een gemakkelijk te begrijpen woord. Het is de opzettelijke weglating van een term die gemakkelijk kan worden geïdentificeerd door de context of grammaticale elementen in de zin. Deze weglating maakt de tekst beknopt en elegant. ” Wikipedia.

Het niet overwegen van elementaire Principes van tekstinterpretatie verstoort het idee dat de schrijver probeert over te brengen, waardoor leerstellige fouten ontstaan.

Als u elementen die relevant zijn voor semantiek niet in overweging neemt is het schadelijk dat u zult zeggen dat u elementen die relevant zijn voor retoriek (de kunst van het goede spreken) verwaarloost, aangezien de apostel Paulus een man van de cultuur van die tijd was.

Analyse van de uiteenzetting van de apostel Paulus, het is duidelijk dat hij ernaar streeft zijn gesprekspartner, door zijn Eigen redenering, ervan te overtuigen dat de afzender gelijk heeft.

Retoriek ALS een expositietechniek is niet bedoeld om

onderscheid te maken tussen wat waar of juist is, maar eerder om de ontvanger van de boodschap tot de conclusie te brengen dat het idee dat impliciet in het discours staat voor wat waar of juist is.

Hieraan toegevoegd zijn verschillende problemen die relevant zijn voor het begrip van de vertalers bij het afwerpen van de heilige teksten, omdat de getranscribeerde bijbelse teksten van het origineel geen leestekens hadden, regels die laat werden geïntroduceerd.

Hoewel we de bijbelse teksten analyseren met behulp van de hoofdstukken en verzen, moeten we niet vergeten dat deze indelingen niet door de schrijvers van de Bijbel zijn gemaakt.

Deze afdelingen werden duizenden jaren na het schrijven van de originele boeken geïntroduceerd om de plaatsing van passages te vergemakkelijken en te specificeren, daarom moeten ze niet worden overwogen tijdens het lezen en interpreteren van de tekst.

De verdeling van de Bijbel in hoofdstukken werd geïntroduceerd door de Parijse universiteitsprofessor Stephen Langton in 1227. De verdeling van de Bijbel in verzen werd in 1551 geïntroduceerd door de Parijse drukker Robert Stephanus. (Divisies waren bedoeld om overleg en bijbelse citaten te vergemakkelijken.)

Geen overtuiging

“Daarom is er nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest” (Romeinen 8: 1).

Dit vers ondersteunt de argumenten die de apostel Paulus in de vorige hoofdstukken presenteerde. We kunnen de structuur begrijpen van de brief gericht aan christenen in Rome.

Dit vers introduceert een conclusie, door de afsluitende conjunctie, 'daarom', gebaseerd op wat de apostel Paulus eerder uitdrukte.

“Derhalve – sluitende samenhang gelijk aan derhalve derhalve derhalve”.

“Het gebruik van de conjunctie 'daarom' moet een conclusie introduceren op basis van wat eerder is gezegd – gebed of voorafgaande tekst – het is dus een vergissing om een □ periode, interventie of reactie te initiëren met deze conjunctie.”

Om de structuur van de brief te begrijpen, is het noodzakelijk om te putten uit het bijwoord van de tijd (nu) dat de apostel van de heidenen kort na de slotconjunctuur introduceert: 'daarom': 'Daarom nu ...' (Romeinen 8: 1).

De apostel Paulus toonde aan dat alle mensen onder zonde waren. (Romeinen 3: 1-20) en beschreef de gerechtigheid van God gegeven door het evangelie (geloof) aan iedereen die gelooft (zonder onderscheid), en gebruikte het bijwoord van tijd 'nu' 'Maar nu heeft de gerechtigheid van God zich gemanifesteerd zonder de wet ... ' (Romeinen 3:21).

De apostel van de heidenen demonstreert aan zijn lezers dat de genade van God duidelijk is voor iedereen die zonder enig onderscheid gelooft, en wijst er door het bijwoord van tijd "nu" op dat God's gerechtigheid effectief is in de tegenwoordige tijd.

De gelovige is zojuist in de tegenwoordige tijd.

Het is een voorwaarde die eigen is aan hen die in Christus hebben geloofd, geen geschenk dat alleen in de toekomst wordt gegeven (Romeinen 3:26).

Waarom wordt de gerechtigheid van God in het nu en aan iedereen zonder onderscheid gegeven?

“Ten eerste, omdat Allen gezondigd hebben en tekort schieten aan de glorie van God” (Romeinen 3:23).

Merk op dat Paulus eerst de genade van God presenteert (Romeinen 3:21) en vervolgens verwijst naar de toestand van de mensheid zonder Christus (Romeinen 3:23).

Op basis van de informatie in de verzen 21-27 van hoofdstuk 3 van de brief aan de Romeinen concludeert de apostel Paulus dat alle mensen gerechtvaardigd zijn door het evangelie van Christus.

“Daarom concluderen wij dat een mens gerechtvaardigd wordt door geloof zonder de daden van de wet.” (Romeinen 3:28).

De conclusie die de apostel Paulus in vers 2 van hoofdstuk 3 maakt, maakt dat hij de persoon van Abraham presenteert als een voorbeeld van een heiden die door de genade van God is bereikt door geloof lang voordat de wet werd gegeven (Romeinen 4.10).

Na Abraham te hebben gepresenteerd als grondig bewijs dat de genade van God ook de heidenen bereikt, vervolgt de apostel Paulus verder dat de wet niet de oorzaak was van het geluk dat zijn vader Abraham bereikte, maar de belofte (Romeinen 4:13).

Na te hebben aangetoond dat besnijdenis en de wet geen oorzaken van rechtvaardiging in God zijn, presenteert de apostel Paulus een nieuwe conclusie, die het argument overneemt dat in hoofdstuk 3, vers 21 wordt gepresenteerd: ‘Daarom zijn we gerechtvaardigd door geloof. Met God door onze Heer Jezus Christus ‘ (Romeinen 5.1).

De apostel Paulus had reeds aangekondigd dat de gerechtigheid van God zonder de wet werd gemanifesteerd, volgens het getuigenis van de wet en de profeten (Romeinen 3:21, en concludeert dat rechtvaardiging door geloof vrede met God vestigt).

Nadat hij had aangetoond dat christenen vrede met God bereikten, omdat hij met God was verzoend door de dood van zijn Zoon (Romeinen 5:10), ging de apostel Paulus verder met aantonen hoe de vernietiging van de mensheid door Gods heerlijkheid plaatsvond (Romeinen 5:12). -20); maakt duidelijk dat het voor degenen die dood zijn onmogelijk is om te zondigen om in zonde te leven (Romeinen 6: 2); dat christenen van de wet zijn bevrijd (Romeinen 7: 7); het presenteert de aard van de wet (Romeinen 7:12) en de onmogelijkheid van de vleeselijke mens (Romeinen 7:14).

De passage uit de brief van Paulus aan de Romeinen tussen hoofdstuk zes en zeven laat zien hoe rechtvaardiging wordt gegeven door geloof, wat leidt tot de volgende conclusie: we hebben vrede met God (Romeinen 5.1), omdat we gerechtvaardigd zijn door zijn genade (Romeinen 3:24), en nu is er geen veroordeling voor hen die naar God wandelen (Romeinen 8: 1).

Redding in Christus is voor het 'nu' (tegenwoordige tijd) en niet voor de toekomst. Vandaag is de dag van redding. Vandaag is de meest acceptabele dag (2 Korinthiërs 6: 2). De mens is vandaag (heden) gered van de veroordeling die in Eden (verleden) is gegeven, en is vandaag ook nu gerechtvaardigd.

De apostel Paulus benadrukt dat er GEEN veroordeling is voor hen die in Christus Jezus zijn.

Waarom schreef hij dat er geen veroordeling was.

Zou dat niet juist zijn: is er geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn?

Als de apostel van de heidenen zegt dat er geen veroordeling is, komt dat omdat er meer dan één veroordeling mogelijk was.

Hoeveel veroordelingen zijn er?

De Bijbel presenteert ons twee veroordelingen:

a) de veroordeling in Adam, die plaatsvond in Eden

(verleden), waar alle mensen zondaars werden, vervreemd (dood) van God (Romeinen 5:18);

b) de veroordeling die zal worden gegeven in de Grote Witte Troon Hof (toekomst), met betrekking tot de werken (Openbaring 20:12).

Toen de apostel Paulus zei – er is geen veroordeling voor hen die in Christus zijn, hij zinspeelde op de scheiding van de mens en de glorie van God, zonder de gevolgen van de verwerpelijke werken van de mensheid zonder Christus te verwaarlozen.

Allen die in Christus zijn, behalve vrij zijn van veroordeling tot de dood vanwege de overtreding van Adam, zullen niet verschijnen voor het Grote Hof van de Witte Troon, maar zullen voor het Hof van Christus verschijnen om te worden beloond, waar er geen veroordeling is. Romeinen 14:10; 2 Korinthiërs 5:10).

Rekening houdend met wat de apostel Paulus aankondigde: **“Daarom is er nu geen veroordeling ...”** (Romeinen 8: 1), is het duidelijk dat de nieuwe mens in Christus gezegend is.

“David verklaart dus ook gezegend de man aan wie God gerechtigheid toerekent zonder werken, zeggende:” (Romeinen 4 en 8).

Aan hen die in Christus geloven, is hun ‘kwaad’ vergeven, hun zonden bedekt, dat wil zeggen dat God hun geen zonde toerekent. Nu, zo ja, hoe is het dan mogelijk dat de christen nog steeds een “ongelukkige”, “verdomde” man is?

Als er geen veroordeling is voor degenen die in Christus zijn, is het onwaarschijnlijk dat de apostel Paulus de “verdomde man die ik ben” bewering deed over zijn nieuwe toestand in Christus, maar over zijn vroegere toestand.

Nieuw wezen

Overwegend dat er geen veroordeling is voor hen die in Christus Jezus zijn.

Wat moet er in Christus zijn?

Hoe in Christus te zijn?

Wat is de realiteit van degenen die in Christus zijn?

Bij het schrijven aan de christenen in Korinthe heeft de apostel Paulus de volgende verklaring afgelegd:

“Dus als iemand in Christus is, is hij een nieuw schepsel; oude dingen zijn verdwenen; zie, alle dingen zijn nieuw geworden ‘ (2 Korinthiërs 5:17).

Nieuw wezen – wie is per definitie ‘

Vergelijk:

“Dus ALS iemand in Christus is, is hij een nieuw schepsel; oude dingen zijn verdwenen; zie, alle dingen zijn nieuw geworden ‘ (2 Korinthiërs 5:17);

“Daarom is er nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest” (Romeinen 8: 1).

Op basis van deze twee verzen wordt geconcludeerd dat ‘een nieuw schepsel zijn’ hetzelfde is als ‘in Christus zijn’, en vice versa. Voor degenen die in Christus zijn, is er geen veroordeling. Voor het nieuwe schepsel (iemand die in Christus is) is er geen veroordeling.

Deel b van de twee verzen behandelt hetzelfde onderwerp. De ‘oude dingen’ die zijn doorgedaan, verwijzen naar ‘wandelen naar het vlees’, net zoals ‘wandelen naar de geest’ verwijst naar ‘alles wat nieuw is geworden’.

Flesh versus Spirit

Om de uiteenzetting voort te zetten, is het eerst noodzakelijk om te definiëren wat 'vlees' en wat 'geest' is in deze context, voor een goede lezing en zeker begrip van Romeinen hoofdstuk 8 hangt af van deze definitie.

De eerste keer dat de apostel Paulus de term vlees gebruikte, stond in relatie tot Jezus, om aan te tonen dat Hij het beloofde zaad van God aan David is (2 Samuël 7:14), het Woord vlees gemaakt (Johannes 1:14).

“Betreffende zijn Zoon, die werd geboren uit het zaad van David naar het vlees,” (Romeinen 1: 3).

De Griekse term 'σάρκα' (sarx), vertaald door 'vlees', werd gebruikt om aan te tonen dat Jezus Christus uit de lijn van David is, door de bloedband die werd bedacht door de Maagd Maria.

Dezelfde term wordt gebruikt in hoofdstuk 2:

“Want het is geen uiterlijke Jood, noch is de besnijdenis uiterlijk in het vlees” (Romeinen 2:28).

In dit vers gebruikt de apostel de term om te verwijzen naar het besnijdenismerkteken dat de Joden dragen vanwege het teken dat God aan Abraham gaf (Genesis 17: 10-13).

“En de onbesnedene, wiens vlees van de voorhuid niet besneden is, die ziel zal van zijn volk worden afgesneden; Hij heeft mijn verbond verbroken” (Genesis 14:14).

Verder verwijst de apostel Paulus naar de mensheid door de term 'vlees':

“Daarom zal geen vlees voor hem gerechtvaardigd worden door de werken van de wet, want door de wet komt de kennis van

zonde.” (Romeinen 3:20).

Na het citeren van de Psalmen en de Profeten (Romeinen 3: 10-18), benadrukt de apostel Paulus dat ‘geen’ vlees gerechtvaardigd is door de werken van de wet, dat wil zeggen, door de werken van de wet, dat noch Jood noch Grieken kunnen zijn. Gerechtvaardigd.

Het volgende gebruik van de term vlees wordt gemaakt in relatie tot vader Abraham:

“Wat zullen wij dan zeggen, onze vader, naar het vlees, bereikt hebbende?” (Romeinen 4.1).

De term wordt gebruikt in de zin van afstammelingen, omdat volgens het vlees Abraham de vader van de Joden is (Johannes 8:37).

De apostel van de heidenen bewijst dat Abraham niets volgens de wet heeft bereikt, want als het niet de belofte was dat hij de erfgenaam van de wereld zou zijn, wanneer hij het zegel van de gerechtigheid van het geloof in onbesnedenheid ontving, zou hij niet de vader van alles zijn. Die geloven (Romeinen 4: 10-13).

Zonder het woord van God dat vrijelijk aan Abraham is gegeven, zou hij zijn zoals andere mannen. Maar door het woord van geloof, geloofde Abraham, zijn geloof in het woord van God als de oorzaak van rechtvaardiging.

“Toen nam hij hem mee naar buiten en zei: Kijk nu naar de hemel en tel de sterren, als je ze kunt tellen. En hij zeide tot hem: Zo zal UW zaad zijn. En hij geloofde de HEER en rekende het hem tot gerechtigheid” (Genesis 15: 5-6).

De connotatie van de term ‘vlees’ is complexer in hoofdstuk 6:

“Ik spreek als een man vanwege de zwakte van uw vlees; want zoals u uw leden presenteerde om vuilheid en slechtheid aan slechtheid te dienen, zo presenteer nu uw leden om

gerechtigheid voor heiliging te dienen ' (Romeinen 6:19).

De apostel roept het instituut van slavernij op om de toestand van de mens onder zonde en gerechtigheid aan te tonen, en benadrukt vervolgens de noodzaak van argumentatie: ik spreek ALS een man vanwege de kwetsbaarheid van het vlees van de gesprekspartners.

“Ἀνθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων”
Scrivener's Textus Receptus (1894).

'In menselijke termen spreek ik vanwege de zwakte ^[3] van UW vlees' Interlinear Grieks Portugees, SBB.

Het bezittelijk voornaamwoord ὑμῶν is in het genitief en komt in het tweede meervoud om de kwetsbaarheid van het vlees van de gesprekspartner aan te tonen.

Verwijst de apostel naar het lichaam dat van organische stof is gemaakt.

Naar menselijke verlangens en verlangens?

Vragen zoals morele ethiek en karakter?

No! De apostel benadrukte hoe fragiel het menselijke argument was dat het afstamde van Abraham's vlees.

Het argument van de apostel Paulus was gebruikelijk voor joden om te presenteren wanneer zij met het evangelie werden geconfronteerd:

“Zij antwoordden hem: Wij zijn het zaad van Abraham en wij dienen nooit iemand; hoe zegt gij: Gij zult vrijgemaakt worden?’ (Johannes 8:33), of;

“Zij antwoordden en zeiden tot hem: Abraham is onze vader” (Johannes 8:39).

De fragiliteit in commentaar zegt over degenen die van hun

vlees hun redding hebben gemaakt, dat wil zeggen hun kracht:

“Alzo zegt de HEERE: Vervloekt is de man die op de mens vertrouwt en zijn arm vlees maakt en zijn hart verlaat van de HEER!” (Jeremia 17: 5).

In deze zin bewees de term ‘vlees’ de essentie van de joodse doctrine, de verkeerde interpretaties van de Pauline-exposities, verbonden met de Griekse filosofische gedachte, leidden tot docetisme.

Huidig □□docetisme van ketterse gedachte waarbij het lichaam van Jezus Christus slechts een illusie was en zijn kruisiging alleen maar duidelijk zou zijn geweest, omdat zij begrepen dat organische materie in wezen corrupt was.

Docetisme komt voort uit een zekere gnostische stroming die gelooft dat de materiële wereld slecht en corrupt is, en in een poging om de Schrift met de Griekse filosofie te verzoenen, beweerden ze dat Jezus een menselijk ogend spook was, maar zonder vlees en bloed.

“Want veel bedriegers zijn in de wereld gekomen die niet belijden dat Jezus Christus in het vlees is gekomen. Dit is de bedrieger en de antichrist. ” (2 Johannes 1.7).

Het volgende gebruik van de term ‘vlees’ is te vinden in hoofdstuk 7:

“Want toen wij in het vlees waren, bewerkten de hartstochten van zonden, die door de wet zijn, in onze leden om vrucht voort te brengen tot de dood.” (Romeinen 7.5).

In dit vers gebruikt de apostel Paulus de term ‘vlees’ om de Joodse leer te noemen, waarmee hij aantoont dat zowel hij als zijn gesprekspartners in het verleden in het vlees waren. Verder benadrukt de apostel Paulus categorisch dat christenen niet langer in het vlees waren, maar in de geest:

“Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, als de Geest van God in u woont. Maar ALS iemand de Geest van Christus niet heeft, is hij niet de zijne. ” (Romeinen 8.9).

De nadruk van de apostel der heidenen lag op de bekeerde christenen onder de joden, in tegenstelling tot de benadering van de christenen in de regio's van Galatië, die onder de heidenen werden:

“Ik Wilde dit alleen van u weten: ontving u de Geest door de werken van de wet of door de prediking van het geloof? Ben je zo dwaas dat je, beginnend met de Geest, nu eindigt bij het vlees. ” (Galaten 3: 2-3).

Terwijl de christenen van Galatia begonnen waren God te dienen volgens het evangelie (geest), kwamen ze nu vanwege een fascinatie (Galaten 3.1) tot de doctrine ju De christen dient God in nieuwheid van geest, niet door de ouderdom van de brief (Romeinen 7: 7).

Het 'evangelie' is in strijd met de 'wet', net zoals respectievelijk 'nieuwheid van geest' de 'ouderdom van de letter' of 'prediking van het geloof' bestrijdt tegen de 'werken van de wet' of 'geest'. in tegenstelling tot het 'vlees'.

Terugkerend naar vers 1 van hoofdstuk 8 van de brief aan de Romeinen, is het zeker dat degenen die in Christus zijn nieuwe wezens zijn vrij van veroordeling, want zij wandelen niet volgens de voorschriften van de wet, maar volgens de waarheid van het evangelie (geest).

Het Griekse woord πνεῦμα (pneuma), vertaald door geest, verwijst in deze context naar het evangelie van Christus.

Vanwege deze waarheid verklaarde de apostel Paulus dat hij dienaar was van 111 – een nieuw testament, dat wil zeggen van de geest.

“Die ons ook in staat heeft gesteld om ministers van een nieuw testament te zijn, niet van de letter, maar van de geest; omdat de letter doodt en de geest leven geeft.” (2 Korinthiërs 3: 6).

Het bovenstaande vers bewijst de tegenstelling ‘geest’ en ‘letter’, waarbij de geest wordt voorgesteld als het Nieuwe Testament en de wet als de letter, omdat deze in steen was gezet (2 Korinthiërs 3: 7).

De wet wordt gepresenteerd als de bediening van de dood, die zich verzet tegen het evangelie, dat de bediening van de geest is (2 Korinthiërs 3: 7-8).

Vandaar de oppositie ‘geest’ en ‘letter’, want het evangelie versnelt terwijl de wet doodt.

[1] “3563 *νοῦς* waarschijnlijk nous uit de wortel van 1097; TDNT – 4: 951.636; geest, inclusief ook de vermogens van waarnemen en begrijpen, evenals het vermogen om waar te nemen, te beoordelen, te bepalen 1a) mentale vermogens, begrijpen 1b) redeneren in de engste zin, zoals het vermogen tot spirituele waarheid, de hogere krachten van de ziel, het vermogen om goddelijke dingen waar te nemen, goedheid te herkennen en kwaad te haten 1c) de kracht om nuchter en kalm en onpartijdig na te denken en te oordelen 2) een bepaalde manier van denken en beoordelen, dwz gedachten, gevoelens, doeleinden, verlangens Synoniemen zie entry 5917” Strong Bible Dictionary.

[2] “3551 *νόμος* nomos van het primaire woord nemo (perceel, vooral voedsel of grasland); TDNT – 4: 1022.646; alles wat is vastgesteld, alles wat is ontvangen door het gebruik, gebruik, wet, opdracht 1a) van een wet 1a1) een wet of regel die een door God goedgekeurde staat voortbrengt 1a1a) met inachtneming van wat door God is goedgekeurd 1a2) een voorschrift of bevel 1a3) de handlungsregel voorgeschreven door redeneren 1b) van de Mozaïsche wet, en verwijzend, volgens de context, het volume van de wet of de inhoud ervan 1c) de christelijke religie: de

wet die geloof vereist, de morele instructie gegeven door Christus, esp. liefdesvoorschrift 1d) de naam van het belangrijkste deel (de Pentateuch) wordt gebruikt voor de volledige verzameling van de heilige boeken van de AT Synoniemen zie entry 5918 " Dictionary bijbels Sterk.

[3] "769 ἀσθενεῖα *astheneia* van 772; TDNT – 1: 490.83; nf 1) gebrek aan kracht, zwakte, zwakte 1a) van lichaam 1a1) zijn natuurlijke zwakte en zwakte 1a2) gezondheidszwakte of ziekte 1b) van ziel 1b1) gebrek aan kracht en capaciteit vereist om 1b1a) iets te begrijpen 1b1b) grote dingen te doen en glorieus 1b1c) onderdruk corrupte verlangens 1b1d) verdraag ellende en zorgen " Dictionary bijbels Sterk.